

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 14 lutego 2017 r.

Poz. 700

UCHWAŁA NR 0102-552/16 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 16 grudnia 2016 r.

w sprawie badania zgodności z prawem uchwały Nr XXXII/206/2016 Rady Miejskiej w Dobrym Mieście z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie

na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 oraz art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz.561) oraz art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.)

uchwała, co następuje

stwierdza się nieważność § 1pkt 2 lit b, § 1 pkt 3, § 3 ust. 1 lit a i § 3 ust. 2 uchwały Nr XXXII/206/2016 Rady Miejskiej w Dobrym Mieście z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Dobrym Mieście na sesji w dniu 23 listopada 2016 r. podjęła uchwałę Nr XXXII/206/2016 w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości. W dniu 02 marca 2016 r. przedmiotowa uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie, celem zbadania jej postanowień pod względem zgodności z prawem. Pismem z dnia 5 grudnia 2016 r. zawiadomiono Gminę Dobre Miasto, iż uchwała ta będzie rozpatrywana na posiedzeniu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej (zwane dalej: Kolegium) w dniu 12 grudnia 2016 r. Zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, w posiedzeniu kolegium ma prawo uczestniczyć przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana. Przedstawiciel Gminy Dobre Miasto nie uczestniczył w posiedzeniu Kolegium Izby. Stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, orzekanie o nieważności uchwał i zarządzeń, w sprawach wymienionych w art. 11 ust. 1 ww. ustawy, zastrzeżono dla kolegium regionalnej izby obrachunkowej. Przepis art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych stanowi, że właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie badając przedmiotową uchwałę na posiedzeniach w dniach 12 i 16 grudnia stwierdziło, co następuje: Zgodnie z art. 217 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 716 ze zm.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Natomiast na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy obowiązana jest określić w drodze uchwały, wysokość stawek

podatku od nieruchomości, dla kategorii przedmiotów opodatkowania wymienionych w tym przepisie, w tym na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 lit b dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Wobec powyższego Kolegium Izby stwierdza, że rada gminy jest obowiązana do określenia stawek podatku od nieruchomości dla kategorii przedmiotów opodatkowania wymienionych w art. 5 ust. 1 pkt 1-3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i może różnicować te stawki w oparciu o kryteria określone w art. 5 ust. 2 i 3 tej ustawy. Kolegium Izby stwierdza, że Rada Miejska w Dobrym Mieście w § 1 pkt 2 lit b i § 1 pkt 3 badanej uchwały ustaliła odpowiednio stawki podatku od nieruchomości od: 1. budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, w tym: - o powierzchni nie przekraczającej 200 m² oraz – bez względu na powierzchnię - od zajętych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, za wyjątkiem powierzchni zajętej na cele sprzedaży detalicznej wyrobów farmaceutycznych i medycznych od 1m² powierzchni użytkowej - 13,11 zł,- pozostałych budynków od 1m² powierzchni użytkowej - 18,76 zł, 2. od budowli :a) rurociągów i przewodów sieci ciepła, wody oraz służących do odprowadzania i oczyszczania ścieków - 1% ich wartości b) nie ujętych w lit. a - 2% ich wartości § 2. Kolegium Izby stwierdza, że ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie określa takich „samodzielnych” kategorii przedmiotów opodatkowania dla których rada gminy ma obowiązek określić stawki podatku od nieruchomości, tak jak to uczyniła to Rada Miejska w Dobrym Mieście w § 1 pkt 2 lit b i § 1 pkt 3 przedmiotowej uchwały. Tym samym Rada Miejska w Dobrym Mieście ustaliła stawki podatku od nieruchomości dla samoistnych kategorii przedmiotów opodatkowania, nieprzewidzianych w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, co wykracza poza ustawowe kompetencje przyznane radzie gminy w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit b i ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i w sposób istotny narusza te przepisy. Ponadto Kolegium Izby stwierdza, iż Rada Miejska w Dobrym Mieście w § 3 ust. 1 lit a i ust. 2 postanowiła odpowiednio, że :podmiot ubiegający się o pomoc de minimis na okres roku kalendarzowego, zobowiązany jest do przedłożenia, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku podatkowego wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie, a podmiot, który nie przedłożył do dnia 31 stycznia roku podatkowego, w którym ubiega się o pomoc de minimis, dokumentów, o których mowa w ust. 1, bądź rozpoczął działalność w ciągu roku, czy też zmienił rodzaj działalności na działalność spełniającą wymogi § 1 pkt 2 lit. „b”, tiret 1 – może ubiegać się o pomoc de minimis, z tym, że pomoc, o której mowa w § 2 ust. 1, stosuje się od miesiąca następującego po miesiącu, w którym podmiot złożył dokumenty, o których mowa w ust. 1. Odnosząc się do postanowień § 3 ust. 1 lit a i ust. 2 przedmiotowej uchwały Kolegium Izby stwierdza, że na podstawie z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 tego przepisu oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1840 ze zm.). Natomiast stosownie do art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w przypadkach, o których mowa m.in. w art. 7 ust. 3 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielenie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej. Wobec powyższego Kolegium Izby stwierdza, że żaden przepis prawa nie upoważnia Rady Miejskiej w Dobrym Mieście do regulowania spraw dotyczących zasad udzielania pomocy publicznej (de minimis) tak jak to uczyniono w § 3 ust. 1 lit a i ust. 2 przedmiotowej uchwały, tym bardziej, że zasady postępowania w sprawach dotyczących pomocy publicznej normuje ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1808) Zgodnie z ukształtowaną linią orzecniczą sądów administracyjnych, do rodzajów naruszeń przepisów skutkujących nieważnością uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego (lub jej części) zaliczyć należy naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (np. wyrok NSA z 11 lutego 1998 r. sygn. II SA/Wr 1459/97). Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło, jak w sentencji.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na niniejszą uchwałę przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem tutejszej Izby.

**Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej
w Olsztynie**

Iwona Bendorf-Bundorf